పెద్దకథ

హమ్మయ్య!

ముద్దంశెట్టి హనుమంతరావు

ప్రకాశం వాలుకుర్చీలో చేరబడి, ఆరోజు పేపరు చదువుతున్నాడు.

"టెలిగ్రామ్ సార్" అన్న కేక బయట్నుంచి వినిపిస్తుంది.

"ఆ... ఆ.. వస్తున్నాను." అంటూ వాలుకుర్చీ లోంచి లేచి బైటికి వెళ్ళి టెలిగ్రామ్ తీసుకుని చదువుకుని, చరచరా లోపలికి వచ్చేశాడు ప్రకాశం.

"శశికళా... శశీ..." లోపలికి కేకవేశాడు ప్రకాశం.

శశికళ, ఆతృతగా లోపలినుంచి వచ్చింది.

"ఏవిటండీ ఆ కేకలు? చేతిలో ఆ 'టెలిగ్రామ్ ఏమిటి?" ఆదుర్దాగా అడిగింది. "ఎక్కణ్ణుంచి వచ్చిందండీ"

"మీ నాన్న దగ్గర్నుంచి"

శశికళ, మరింత కంగారుపడింది.

"మా నాన్న దగ్గర్నించా? ఏం జరిగిందండీ" ఆరాటంతో అడిగింది, సన్నని ఏడుపు స్వరంతో.

"కంగారు పడకు శశీ. ప్రమాదమేం జరగలేదులే. రేపు మీ అమ్మ వస్తోందట"

"హమ్మయ్య! అనవసరంగా అదరగొట్టేశారు కదండీ!" తృప్తిగా వూపిరి పీల్చుకుంటూ, చిరునవ్వుతో అంది, శశికళ.

"అనవసరమేమిటి? నా కంగారు నాది" సీరియస్‌గానే అన్నాడు, ప్రకాశం.

శశికళ నవ్వింది.

"మంచి వారేనండీ! కంగారు మీకెందుకూ? వస్తున్నది, మా అమ్మేగాని, ఏ పెద్ద పులో కాదు కదా" నవ్వుతూనే అంది.

"మీ అమ్మగాబట్టే, నాకీ కంగారు".

శశికళ, సీరియస్‌గా మొహం పెట్టింది.

"మా అమ్మంటే, అంత ఎగతాళిగా ఉందా ఏవిటండీ?"

"ఎగతాళి కాదు శశీ, నా ఎదలోని బాధ! మీ అమ్మ వస్తోందంటే, అప్రయత్నంగానే నా గుండెలో దడ ప్రారంభమౌతుంది."

"ఏవన్నారూ? మా అమ్మ వస్తుంటే, మీ గుండెలో దడ ప్రారంభమవుతుందా? కారణం తెలుసుకోవచ్చా?" చిరుకోపంతో అంది శశికళ.

"తెలీనట్టు అడుగుతావేం శశీ?"

"నాకేం తెలుసు? మీరే చెప్పండి."

"మీ అమ్మతోపాటు, మీ తమ్ముడు వస్తాడు. ఔనా?"

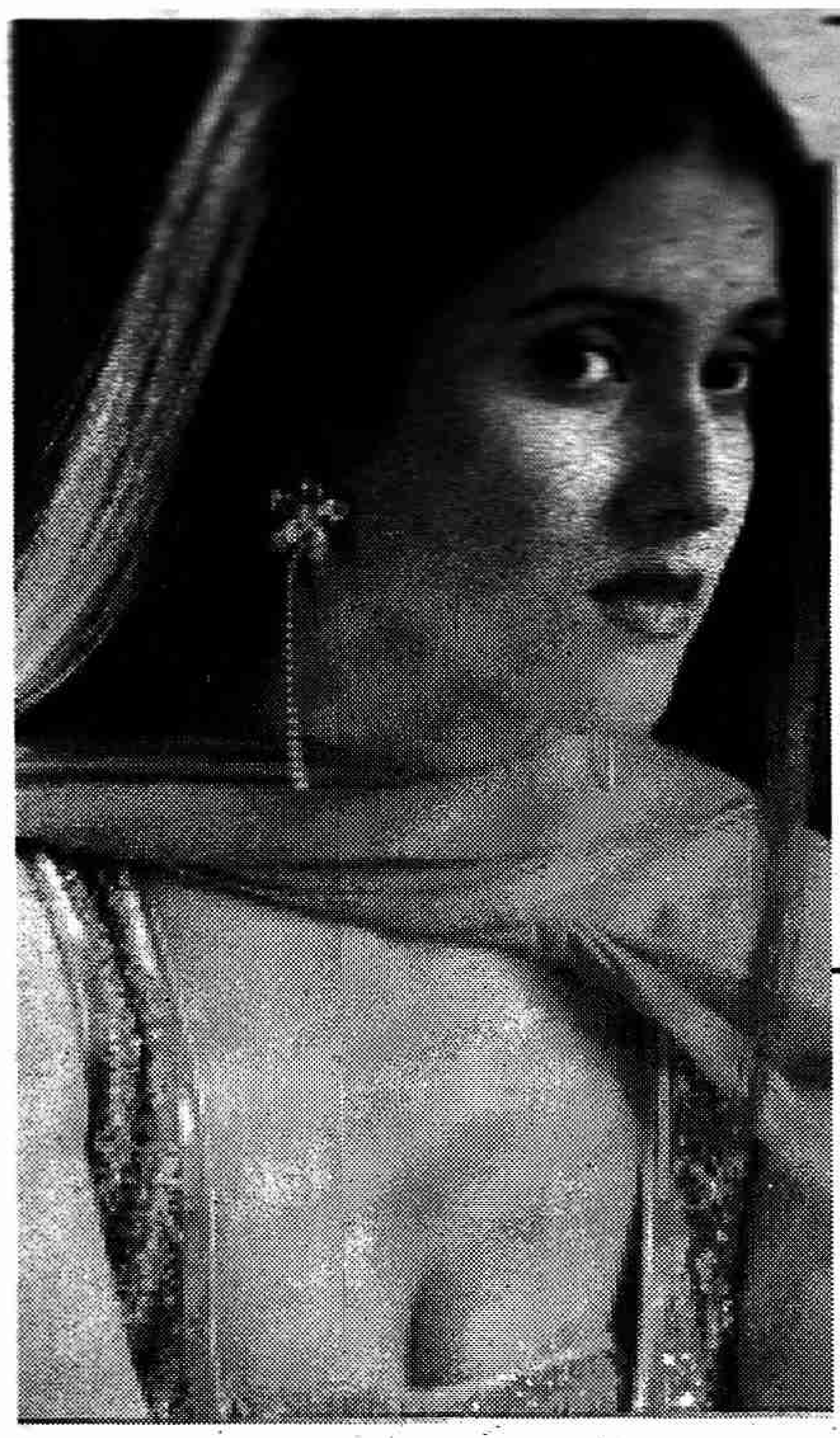

"ఔనండీ! అమ్మతోపాటే వాడూ ఉంటాడు. అయితే?"

ప్రకాశం, ఓ నిట్టూర్పు వదుల్తాడు. "ఎంత నిశ్చింతగా అంటున్నావు శశీ! మీ తమ్ముడు మనింట్లో ఏఏ వస్తువుల భరతం పడతాడో, ఎవరికి తెలుసు? పోనీ, కాస్త భయపెట్టి అదుపులో ఉంచుదామంటే, మీ అమ్మ ఊరుకోదు." అన్నాడు ప్రకాశం.

"ఓ! అదా మీ భయం! మా తమ్ముడి విషయం నేను చూసుకుంటాలెద్దురూ. మీరేం కంగారు పడకండి."

"ఏం చూసుకుంటావో, ఏవిటో" నిరాశగా అన్నాడు, ప్రకాశం.

"ఇంతకీ, వాళ్ళెప్పుడొస్తున్నారట?"

"రేపే! మెయిలుకి.."

శశిరేఖ పెదాలపై దరహాసం చిందులాడింది.

"రేపేనా! అబ్బ! ఎన్నాళ్ళయ్యిందండీ, మా అమ్మని, మా తమ్ముణ్ణి చూసి" సంతోషంగా అంది, శశిరేఖ.

"ఎన్నాళ్ళయ్యిందని శశీ! ఇరవై రోజుల క్రితమేగా, మీ వాళ్ళింటికి మనం వెళ్ళొచ్చాం. ఈ వ్యవధి, నీకు యుగంలా అనిపిస్తోందా ఏవిటి?"

"ఇరవైరోజుల వ్యవధి, తక్కువేం కాదులెండి. మీ మాటలన్నీ ఇట్లాగే ఉంటాయి.... సరేగాని, బజారుకి వెళ్ళి సామాన్లు తీసుకురండి."

"సరేలే! తప్పుతుందా మరి! లిస్టు రాసివ్వు... తిరిగి వచ్చాక నా ఏర్పాట్లు నేను చేసుకోవాలికదా..."

[illegible]

"అయినా ప్రేమంటూ [illegible] పెద్దైన ప్రేమల్ని పెళ్ళాడిన వాళ్ళు ఒక్కరూ లేరు. 'ప్రేమ' విషయంలో మగవాళ్ళు అమ్మాయిల్ని గేమ్ ఆడుకుంటారు. హలో అని పలకరింపేవంత తేలిగ్గా ప్రేమించేశాను అని చెప్తారు. అయితే అవతలి అమ్మాయి మనోభావాన్ని అర్థంచేసుకోలేరు. నిజంగా ప్రేమకు అర్థం తెలిసిన వాళ్ళు ఎంతమంది?" అంటోంది కీర్తిరెడ్డి.

ఫిలింయిండస్ట్రీలో ప్రేమ,గీమ లాంటి పిచ్చి మొక్కలుమొలవ్వు... ఆ సంగతి తెలీదా?

కాస్తంత విసుగ్గా అన్నాడు ప్రకాశం.

"మీ ఏర్పాట్లా? ఏవిటవి?" అమాయకంగా ప్రశ్నించింది, శశి.

"మీ తమ్ముడొస్తున్నాడు కదా"

"వస్తే...?"

"కొన్ని వస్తువులు జాగ్రత్తగా పెట్టుకోవాలి... అంటే... టేబిలు మీదున్న పెన్నులు, పేపరు వెయిట్లు, డ్రాయర్‌లో పడేసి, తాళం వెయ్యాలి. లేకుంటే, అవి ఒక్కటీ పని చెయ్యవు."

"మీరు మరీనండీ! వాడు, అవేవీ ముట్టుకోకుండా చూసే బాధ్యత నాది.."

"ఆ...ఆ... అవి పాడయ్యాక చూస్తావులే... నాకేం నమ్మకం లేదు. సరేగాని నా ట్రాన్సిస్టర్ని బీరువాలో పెట్టేసెయ్ శశీ..." అన్నాడు, ప్రకాశం.

"బీరువాలో ఎందుకండీ!" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది, శశికళ.

"ఎందుకేవిటి శశీ? ట్రాన్సిస్టరు పాడవ్వకుండా ఉండాలంటే, అంతకంటే మరో మార్గం లేదు".

[illegible] పెదాలు ముడుచుకుంది. "చాల్లెండీ! [illegible] ఏవిటి? మీదంతా [illegible] అంది శశి.

ప్రకాశం [illegible] వచ్చింది. "కొరుక్కు తినడు. కానీ, ఎందుకూ కొరగాకుండా, దాన్ని మూలపడేటట్టు చేస్తాడు మీ తమ్ముడు. ఒకసారి పాడైతే, మళ్ళీ అటువంటి ట్రాన్సిస్టరు కొనుక్కోవడం నావల్ల కాదు శశీ" [illegible] అన్నాడు.

"అబ్బ! ఏవిటండీ, అప్పుడే అది పాడైనట్టు, మరోటి కొనుక్కోవాల్సి వచ్చినట్టు. ఎందుకలా వూహిస్తారు? ఏం భయం లేదు. దాన్నలా టేబిలు మీదే ఉండనివ్వండి" మొండిగా అంది.

"శశీ, నా మాటలకి కాస్తంత విలువివ్వవే. అప్పట్లో ఏవో అరియర్స్ వస్తే. ఎంతో మోజుపడి కొనుక్కున్న ట్రాన్సిస్టరది"

శశికళ, విసుగ్గా మూతి విర్చుకుంది. "అబ్బబ్బ! ఏదైనా పట్టారూ అంటే, అది జరిగేవరకూ నిద్రపట్టదండీ. అలాగే! మీరు చెప్పినట్టే దాన్ని బీరువాలో, భద్రపరుస్తాన్లెండి. సరేనా?" అంది విసుగ్గానే.

ప్రకాశం, సన్నగా నవ్వేడు.

"అదీ! అర్థాంగి అంటే, ఇలాగే ఉండాలి. ఇహ, మన టీ.వి. ఉంది చూశావూ.." అని అతను అంటూ ఉండగా మధ్యలోనే అందుకుంది, శశికళ.

"దాన్నేం చెయ్యమంటారండీ, దాన్ని దాచేయమంటారా ఏవిటండీ" అంది ఆశ్చర్యంగా.

"తప్పదు శశీ. దాన్ని ఇష్టం వచ్చినట్టు ఆపరేట్ చేస్తాడు మీ తమ్ముడు. ఇంక ఆ టీ.వి. గోవిందా... గోవిందా.." రాగయుక్తంగా అన్నాడు, ప్రకాశం.

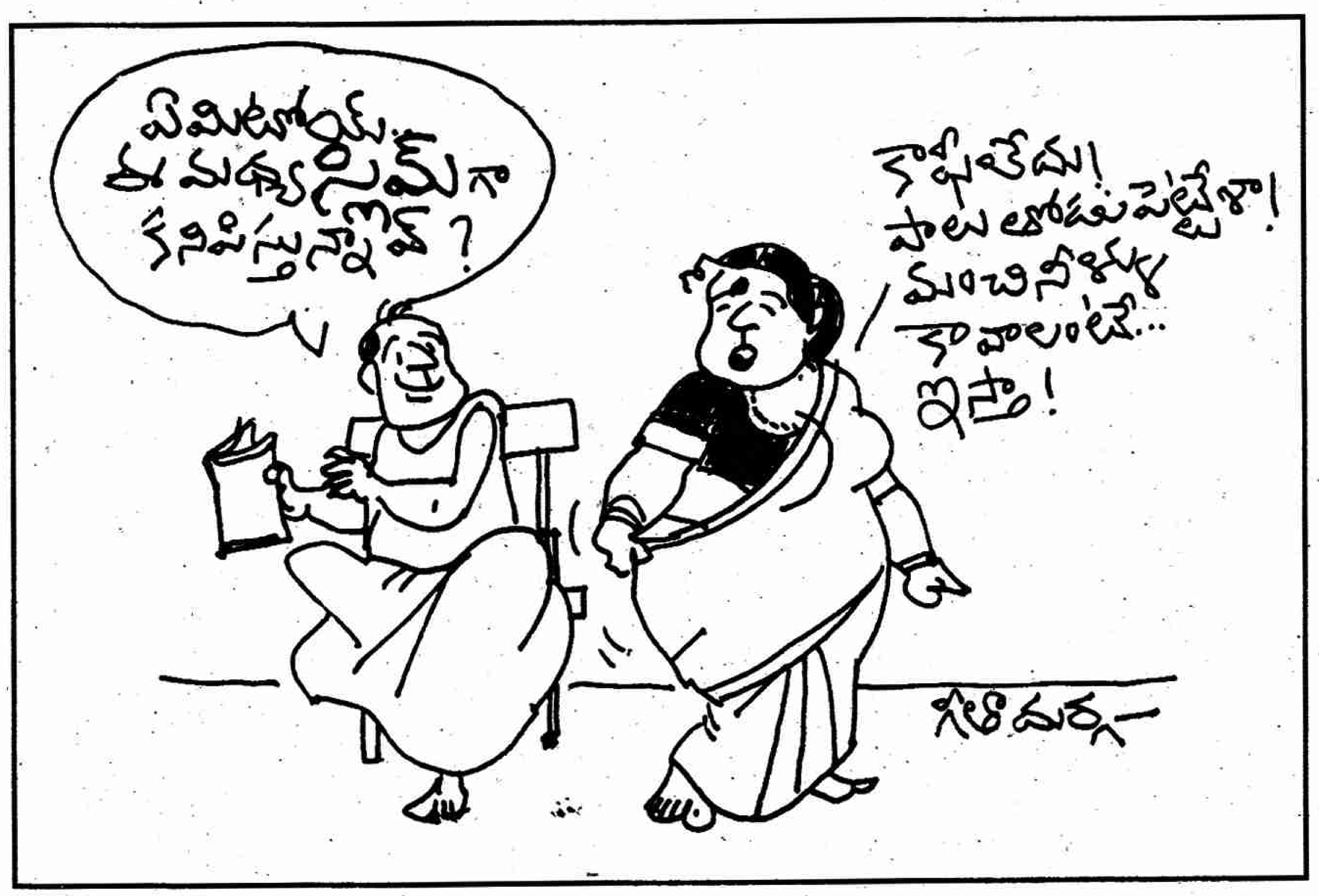

నూతన శకం..!!

గతించిన కాలం తిరిగి రాదు..
గతాన్ని నిందించటం సరికాదు..!
కాలగమనంలో ఎన్నో సంఘటనలు..
కాలగర్భంలో అవి చెరగని ముద్రలు..!!

మానవుల కృషి నిరంతరం కొనసాగాలి..
మమతాను రాగాలను అందరం
పంచుకోవాలి..!
మానవతా దృక్పథంతో మనం
పాటుపడాలి..
మానవసేవలో మాధవసేవను వీక్షించాలి..!!

నిర్మలమైన మనస్సులో అనంతమైన
భావాలు..
నిష్కల్మష హృదయంతో వాటిని
ఆవిష్కరించు..!
మనిషిగా నీ కర్తవ్యాన్ని అనుక్షణం
గుర్తించు..
ఎందరో మహనీయులు అందరూ
పూజనీయులు..!!

సమస్యల వలయాన్ని పట్టుదలతో
పరిష్కరించు..
బంగారు భవిష్యత్తును ఆశాకిరణాలతో
ఆహ్వానించు..!!
నూతన శకారంభానికిదే మనందరి
సుస్వాగతం..!
ఆత్మీయులందరికిదే మన అభినందన
చందనం..!!

- తంగెళ్ల పాండురంగ శర్మ

శశికళ, భర్తకేసి కోపంగా చూసింది.

"చాల్లెండి ఎవరైనా వింటే నవ్విపోతారు. మా వాళ్ళింట్లో ఇవేవీ లేనట్టే చెబుతారేంటండీ! అవన్నీ పాడైపోతున్నాయా?"

ప్రకాశం, మందహాసం చేశాడు.

"అవి పాడవుతున్నాయో, లేదో, మీ నాన్నగార్ని అడిగితే తెలుస్తుంది. అంతెందుకు, క్రితంసారి మీ అమ్మతోపాటు మీ తమ్ముడు మనింటికి వచ్చినపుడు ఏమయ్యిందో, గుర్తు లేదా?" అన్నాడు.

"ఏమయ్యింది?"

"అప్పుడే మర్చిపోయావా?"

"నాకు గుర్తు లేదు... మీకులా... అసలు ఏమయ్యిందో చెప్పండి"

"ఇటువంటివి గుర్తుండవులే. టీ.వి. సౌండు సిస్టమ్ పోయింది క్రికెట్ బ్యాటు తగిలి దాన్ని రిపేరు చేయించాల్సి వచ్చింది. మర్చిపోయావా!" అన్నాడు ప్రకాశం. ఓ! అదా, కావాలని కొట్టలేదు కదండీ, పొరపాటున బ్యాట్ తగిలింది."

"సౌండు సిస్టమ్ పోయింది. ఈసారి ఇంట్లో క్రికెట్ ఆడొద్దని చెబుతానుగా"

ప్రకాశం విసుగ్గా ఓ నిట్టూర్పు వదిలాడు.

"అంతేగాని, నా ఆవేదనని అర్థం చేసుకోవడం లేదు నువ్వు. నీ ఇష్టం... సరేలేగాని, సామాన్లేవో కావాలన్నావు... ఆ లిస్టు, సంచీ ఇవ్వు."

"అలాగే.. మీరు ఆఫీసు నుంచి వచ్చేటపుడు తీసుకురండి".

"అలాగేలే..." అంటూ అక్కణ్ణించి నిష్క్రమించాడు ప్రకాశం. శశికళ ముసి ముసిగా నవ్వుకుంది

* * *

ప్రకాశం మెయిలు వచ్చే వేళకి రైల్వే స్టేషనుకి వెళ్ళి, అత్తయ్యని, బామ్మర్దిని తీసుకుని ఆటోలో వచ్చాడు.

ఇంటి ముందు ఆగింది ఆటో. ప్రకాశం ముందు ఆటోలోంచి దిగాడు.

"ఆ..ఆ... మెల్లగా దిగండత్తయ్యా" అన్నాడు ఆటోలోంచి దిగుతున్న అత్తయ్య తులశమ్మని ఉద్దేశించి.

అల్లుడు అలా హెచ్చరించడం, తులశమ్మకి సుతారమూ నచ్చలేదు.

"ఏంటల్లుడూ, నేనేం రోగిష్టిదాన్ననుకుంటున్నావా, ఇలా హెచ్చరిస్తున్నావు, నిక్షేపంగా దిగ్గలను" ఎంతో కోపంతో అంది, తులశమ్మ.

నాలుక్కర్చుకున్నాడు ప్రకాశం. "అబ్బెబ్బె, అదేం కాదత్తయా! జాగ్రతా భయం నాస్తి" అన్నారు కదా పెద్దలు. జాగ్రత్తగా దిగమంటున్నాను. అంతే, మీ ఆరోగ్యానికేం నిక్షేపంగా ఉన్నారు. మీ ముందు మాలాంటివాళ్ళం పేలవంగా అగుపిస్తున్నాం." అన్నాడు

"ఒప్పుకున్నావు కదా?"

"తప్పుతుందా మరి"

తులశమ్మ ముసిముసిగా నవ్వుకుంటూ దిగింది.

'ఒరేయ్ కన్నడూ దిగరా" ఆటోలో ఉన్న కొడుక్కి చెప్పింది.

"కామేశం పేరు మార్చేశారా అత్తయ్యా..." ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు ప్రకాశం.

"మా బుజ్జివి నేను అట్లాగే పిలుస్తా ఉంటావల్లుడూ, నీకు తెలీదా" ఉత్సాహంగానే అంది తులశమ్మ.

"ఎప్పుడూ విన్లేదు కదా అత్తయ్యా, అందుకే కొత్తగా ఉంది. అయితేనేం ముద్దుగా ఉంది పేరు... ఊరు...దిగరా కామేశం.." అన్నాడు ప్రకాశం.

"బావా...బావా...నన్నెత్తుకుని దింపరూ" అన్నాడు కామేశం మారాం చేస్తూ.

ప్రకాశంకి ఒళ్ళు మండింది. "ఈత చెట్టులా ఎదిగావు... నిన్నెత్తుకుని దింపడమేమిట్రా? దిగు... దిగు..." చిరాగ్గా అన్నాడు ప్రకాశం.

"అమ్మా, చూడే... బావ దింపడట..." మారాంగా అన్నాడు కామేశం. "నేను దింపుతాలేరా కన్నా." కొడుకుని ఎత్తుకుని దించుతూ మా కన్నడు ఎదిగిపోయాడని అందరూ అంటూ ఉంటారల్లుడూ. కాని, నాకు చంటాడేగా" అంది నవ్వుతూ.

'ఔను అత్తయ్యా! వాడు మీకు చంటాడే. ఎత్తుకుని తీసుకెళ్ళండి... పూ పదండి లోపలికి" వెటకారంగా అన్నాడు, ప్రకాశం.

తులశమ్మ మొహం, వాడిపోయింది. అప్పుడే లోపల్నుంచి వచ్చింది శశికళ. తల్లిని చూసి, నిండుగా నవ్వింది.

"రావే అమ్మా! రారా తమ్ముడూ.. ప్రయాణం సుఖంగా సాగిందా అమ్మా" అంది శశికళ.

"ఆ.. ఏం సుఖమోలేవమ్మా. ఇన్ని రైళ్ళున్నా, తీరిగ్గా కూచుని ప్రయాణం చేద్దామంటే కుదరదే తల్లీ. అదేం రద్దీయో మరి..." అంటూ కుర్చీలో కూర్చుంది.

ప్రకాశం ఆటోకి డబ్బులిచ్చేసి, సామాన్లు తీసుకొచ్చి పెట్టాడు.

"నాన్నగారు కూడా వచ్చేస్తే, ఇంట్లో ఎవరుంటారే? మేం వెళ్ళాకే వస్తానన్నారు..ఔనూ, నువ్వేవిటమ్మా అలా చిక్కిపోయావు" శశికళ కేసి తదేకంగా చూస్తూ అంది, తులశమ్మ.

ప్రకాశం చప్పున అందుకున్నాడు. "ఔన త్తయ్యా! మీ అమ్మాయికి సరిగ్గా తిండిలేక చిక్కిపోయింది" ఎగతాళిగా అన్నాడు.

"నిజమేనా అమ్మాయ్? విశేషమేమైనా..." అంది ముసిముసిగా నవ్వుతూ.

"అబ్బే! ఏం విశేషం లేదమ్మా. మీ అల్లుడిగారి

[illegible] ఆయన [illegible] ఉంటారు. నేను [illegible] అంది [illegible], శశికళ.

తులశమ్మకి ఏదో గుర్తుకొచ్చింది.

"ఇప్పట్లు, ఆటోవాడికి డబ్బులివ్వలేదు అల్లుడూ... మాటల్లోపడి మర్చేపోయాను" అంది తులశమ్మ.

"నేనిచ్చేశాన్లే అత్తయ్యా"

"నువ్వెడమేంటి బాబూ! ఎంతిచ్చావు? ఇదిగో..." అంటూ చీరకొంగున కట్టి ముడి విప్పబోయింది తులశమ్మ.

శశికళ వెంటనే అందుకుంది.

"ఉండనీవే అమ్మా, ఎవరిస్తేనేం" అంది.

"ఔనత్తయ్యా! ఎవరిస్తేనేం?" గంభీరంగా అన్నాడు ప్రకాశం.

తులశమ్మ మొహం విప్పారింది.

"నా నాయనే.. నా నాయనే... అలా ఉండాలి అభిమానమంటేనూ"

కామేశం, తల్లి ఒడిలోకి ఒదిగిపోతు" అమ్మా, అమ్మా, నాకు ఆకలేస్తోంది" అన్నాడు మారాం చేస్తున్నట్టుగా.

"అమ్మాయ్, వీడికి ఏదో తినడానికి కాస్తంత పడేయమ్మా. వీడికింత వయస్సయితే వచ్చిందిగాని ఇంకా చిన్న పిల్లాడిలాగే ప్రవర్తిస్తాడే అమ్మా" అంది తులశమ్మ కూతుర్ని ఉద్దేశించి.

"ఉప్మా చేశాను. తెచ్చిస్తానుండరా తమ్ముడూ" అంటో లోపలికి వెళ్ళింది శశికళ.

'అల్లుడూ, పిల్లలు స్కూలుకి వెళ్ళారా?" అంది తులశమ్మ.

"ఔనత్తయ్యా, మూడు గంటలకి వస్తారు".

"బుద్ధిగా చదువుకుంటున్నారా?"

"ఆ... ఇంతవరకూ బాగానే చదువుతున్నారు. ముక్తసరిగా జవాబిచ్చాడు ప్రకాశం.

అప్పుడే శశికళ ఉప్మా ప్లేటుతో లోపల్నుంచి వచ్చింది. ఆ ప్లేటుని తమ్ముడికి అందిస్తూ "తినరా...తమ్ముడూ" అంది.

శశికళ భర్త ఇంకా అక్కడే ఉండటం చూసి

"మీరు వెళ్ళి స్నానం చెయ్యండి. భోంచేద్దురు గాని"అంది.

ప్రకాశం మరేమీ మాట్లాడకుండా, లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు మందహాసం చేసుకుంటూ.

కామేశం ఉప్మా ప్లేటుకేసి చూసి మారాం చేశాడు.

"అమ్మా, చాలా తక్కువ టిఫినే" అన్నాడు గోముగా.

"అది తింటూ ఉండు నాయనా, అక్కయ్య మళ్ళీ తెచ్చి వేస్తుందిలే" అంటూ కూతురుకేసి తిరిగి...

"అమ్మాయ్, ఉప్మా అంటే వాడికి చాలా ఇష్టమే. మరి కాస్త వెయ్యవే" అంది తులశమ్మ.

"కాస్సేపట్లో భోంచేస్తాడు కదే" విసుగ్గా అంది శశికళ.

"వాడికి అది అలవాటేనమ్మా, కాస్త వెయ్యి" అంది తులశమ్మ మళ్ళీ.

కామేశం ఉప్మా తింటూనే-

"అబ్బ! ఎంత బావుందో ఉప్మా..." అన్నాడు.

"తిండి ఉంటే చాలు వెధవకి... అల్లుడు వింటే ఎగతాళి చేస్తాడుగాని, వీడితో ఛస్తున్నానే అమ్మాయ్... చదువుకోరా అంటే చదవడు" అంది తులశమ్మ.

"మరేం చేస్తాంలే అమ్మా. మనం కూడా అలా అనుకుంటే ఎట్లా? దేవుడే వాడికి అన్యాయం చేశాడు" బాధగానే అంది, శశికళ.

తులశమ్మకి ఏడుపొచ్చింది.

"అంతేలే తల్లీ! ఏం చేస్తాం! వాడి ఖర్మ.... మన దురదృష్టమూను. మరి కాస్తంత ఉప్మా తెచ్చి వాడికి వెయ్యమ్మా" రుద్ధ స్వరంతోనే అంది తులశమ్మ.

"తింటూ ఉండరా తమ్ముడూ... ఇప్పుడే తెస్తాను"అంటూ లోపలికి వెళ్ళింది శశికళ మళ్ళీ.

"అమ్మా...అమ్మా" తింటూనే అన్నాడు ఉత్సాహంగా కామేశం.

"ఏవిట్రా కన్నడూ?" కొడుక్కేసి చూస్తూ అంది తులశమ్మ.

"ఘరే... మరే... మనం స్టేషన్నుంచి వస్తున్నపుడు సర్కస్ టెంటు చూశాం కదే" ఉత్సాహంగా అన్నాడు కామేశం.

"ఔన్రా... చూశాం. అయితే, ఏవిటంటావు?"

"సర్కసు చూడ్డానికి వెళ్దామే అమ్మా" గోముగా అన్నాడు కామేశం.

"ఆ మాట అక్కతో చెప్పురా కన్నా" అంది తులశమ్మ.

శశికళ, ఉప్మా తీసుకుని లోపల్నించి వచ్చింది.

"ఇదిగోరా తమ్ముడూ, ఉప్మా... మళ్ళీ అడక్కేం... కాస్సేపు పోయాక భోజనం చేస్తావుకదా" అంది శశికళ ఉప్మా పళ్ళెంలో వేస్తూ.

"మళ్ళీ అడగనే అక్కా..." అన్నాడు కామేశం.

"అమ్మా, నువ్వు పదవే టిఫిను చేద్దువుగాని..." తల్లిని ఉద్దేశించి అంది శశికళ.

"ఇప్పుడు టిఫినేవిటే? భోంచేస్తాంగా".

"అక్కా... అక్కా..." అన్నాడు కామేశం.

శశికళ తమ్ముడికేసి విసుగ్గా చూసింది.

"ఇంకా ఉప్మా కావాలంటే లేదురా తమ్ముడూ" అంది విసుగ్గా.

"అది కాదే అక్కా..."

"మరేవిట్రా?"

"సర్కస్‌కి వెళ్దామే అక్కా"

"ఇప్పుడేకదట్రా మీరు ఊర్నించి వచ్చారు. తర్వాత వెళ్దాంలే".

"సర్కస్ వెళ్ళిపోతేనో?"

"అన్నీ ప్రశ్నార్థకాలే! అప్పుడే వెళ్ళిపోదులేరా..."

"మా అక్క చాలా మంచిది.."

"ముందు టిఫిను తినరా" అంటూ శశికళ లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

ఆమె వెంట తులశమ్మ, కామేశం కూడా

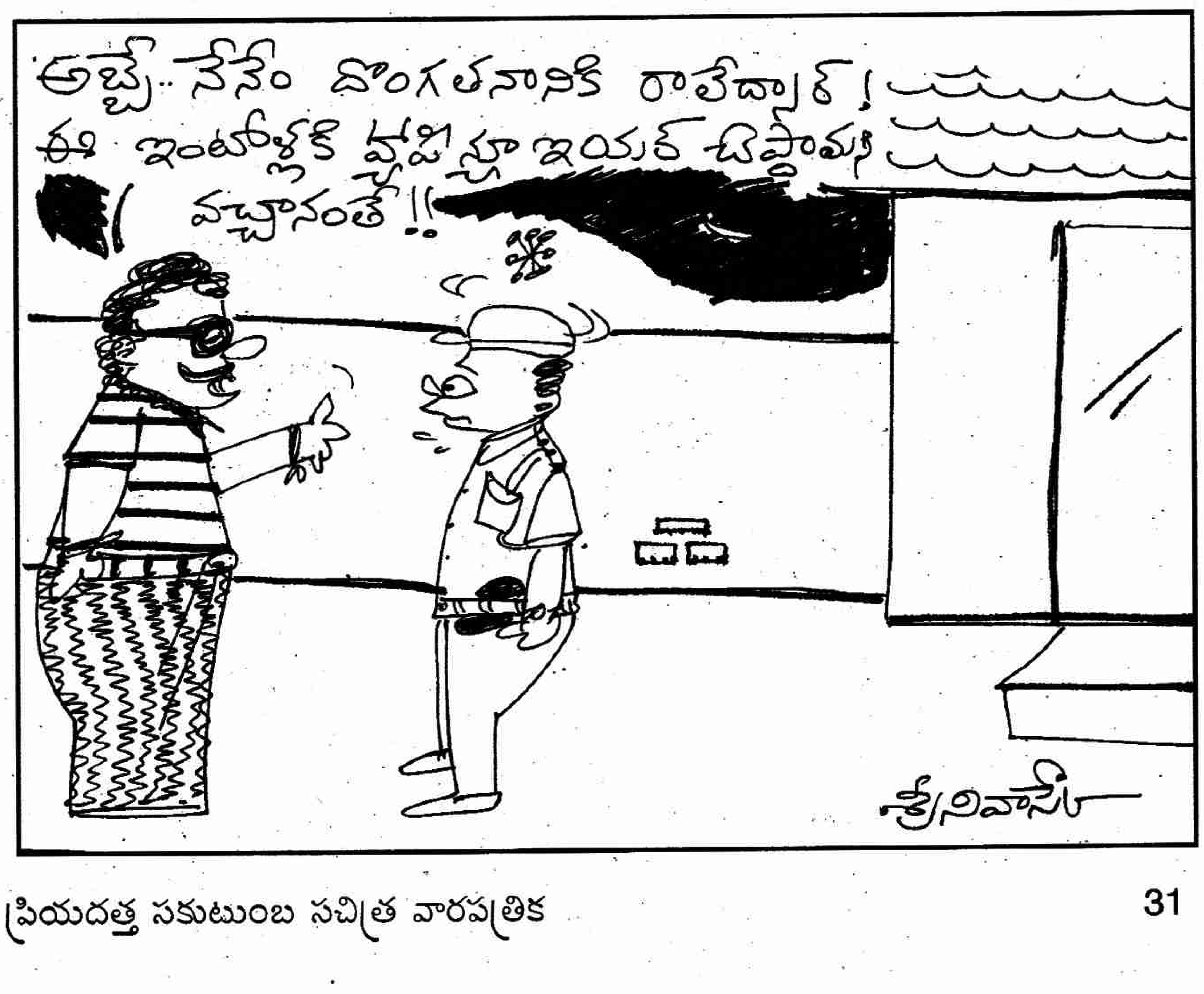

వెళ్ళిపోయారు.

✳ ✳ ✳

శశికళ కూనిరాగాలు తీసుకుంటూ లోపలి గదిలోంచి వచ్చింది. ప్రకాశం చదువుతున్న పుస్తకాన్ని ముడిచి-

"ఏవిటీ, శ్రీమతిగారికి కూనిరాగాలొస్తున్నాయి? ఏవిటి విశేషం?" అన్నాడు, సన్నగా నవ్వుతూ.

"కూనిరాగాలు తియ్యడానికి ఏదేనా విశేషమే ఉండాలటండీ?"

"ఔను శశీ! లేకపోతే, ఎల్లప్పుడూ కూనిరాగాలు తీస్తున్నావా చెప్పు?"

"నిజంగా మీరు 'లా' చదివి ఉండాల్సిందండీ"

"ఇప్పుడు చదవమంటావా యేవిటి?" చిలిపిగా అన్నాడు.

శశికళ సన్నగా నవ్వేసింది.

"చాల్లెండి. సరేగాని, ఇవ్వాళ మీకూ, పిల్లలకి సెలవుకదా అందరూ ఇంట్లోనే ఉన్నారు" అంటూ ప్రస్తావన ప్రారంభించింది.

"ఔను వున్నాం. అయితే దానికోసం రాగా లెందుకు?"

"అబ్బ! దానికోసం కాదండీ"

"మరి?"

"మా తమ్ముడేమో" అంటూ ఆగింది.

ప్రకాశం ఆత్రంగా భార్యకేసి చూశాడు.

"మీ తమ్ముడేం చేశాడు శశీ?" ఆతృతగానే ప్రశ్నించాడు.

"అబ్బ! మీతో ఇదే చిక్కండీ. పూర్తిగా చెప్పనివ్వండి. అంత కంగారైతే ఎట్లా?" విసుగ్గా అంది.

"సరే చెప్పు"

"మా తమ్ముడేమో సర్కస్‌కి తీసుకెళ్ళమంటు న్నాడండీ" అంది.

"అన్నాడూ..." నీరసంగా అన్నాడు.

"మన పిల్లలూ అంటున్నారండీ..."

"వాళ్ళూ అంటున్నారూ?"

"పిల్లలు కదండీ! వాళ్ళకీ సరదా ఉండదూ?"

"ఆ... ఉంటుందుంటుంది. మరి, మీ అమ్మగారు?"

"మా అమ్మ కూడా వస్తుందండీ! ఇంట్లో ఉండమంటే బాధపడ్తుంది" అంది శశికళ.

ప్రకాశం ఇంకేమీ అనలేకపోయాడు.

"సరే శశీ! నువ్వన్నట్టే చేద్దాం. ఏ షోకి వెళ్దాం? మేట్నీకా?"

"పిల్లలతో వెళ్ళడం కదండీ! మేట్నీకే మంచిది" అంది శశికళ.

"అలాగే శశీ, మేట్నీకే వెళ్దాం" అన్నాడు ప్రకాశం.

ముసి ముసిగా నవ్వుకుంటూ లోపలికి వెళ్ళిపోయింది శశికళ.

✳ ✳ ✳

ప్రకాశం శశికళ ఏవో మాట్లాడుకుంటూ ఉంటే, వాళ్ళమ్మాయి మేనక అక్కడికొచ్చింది ఏడ్చు కొంటూ.

ప్రకాశం దంపతులు ఆశ్చర్యపోయారు.

"ఎందుకే ఏడుస్తున్నావు?" అడిగింది శశికళ.

"చూడమ్మా, మావయ్య నా పుస్తకంలోంచి సింహం బొమ్మని చింపేసి తీసుకున్నాడే... వెనకవేపు పాఠం కూడా ఉందే!" ఏడుస్తూ చెప్పింది మేనక.

శశికళ గతుక్కుమంది భర్త సమక్షంలో అటువంటి ఫిర్యాదు వచ్చినందుకు.

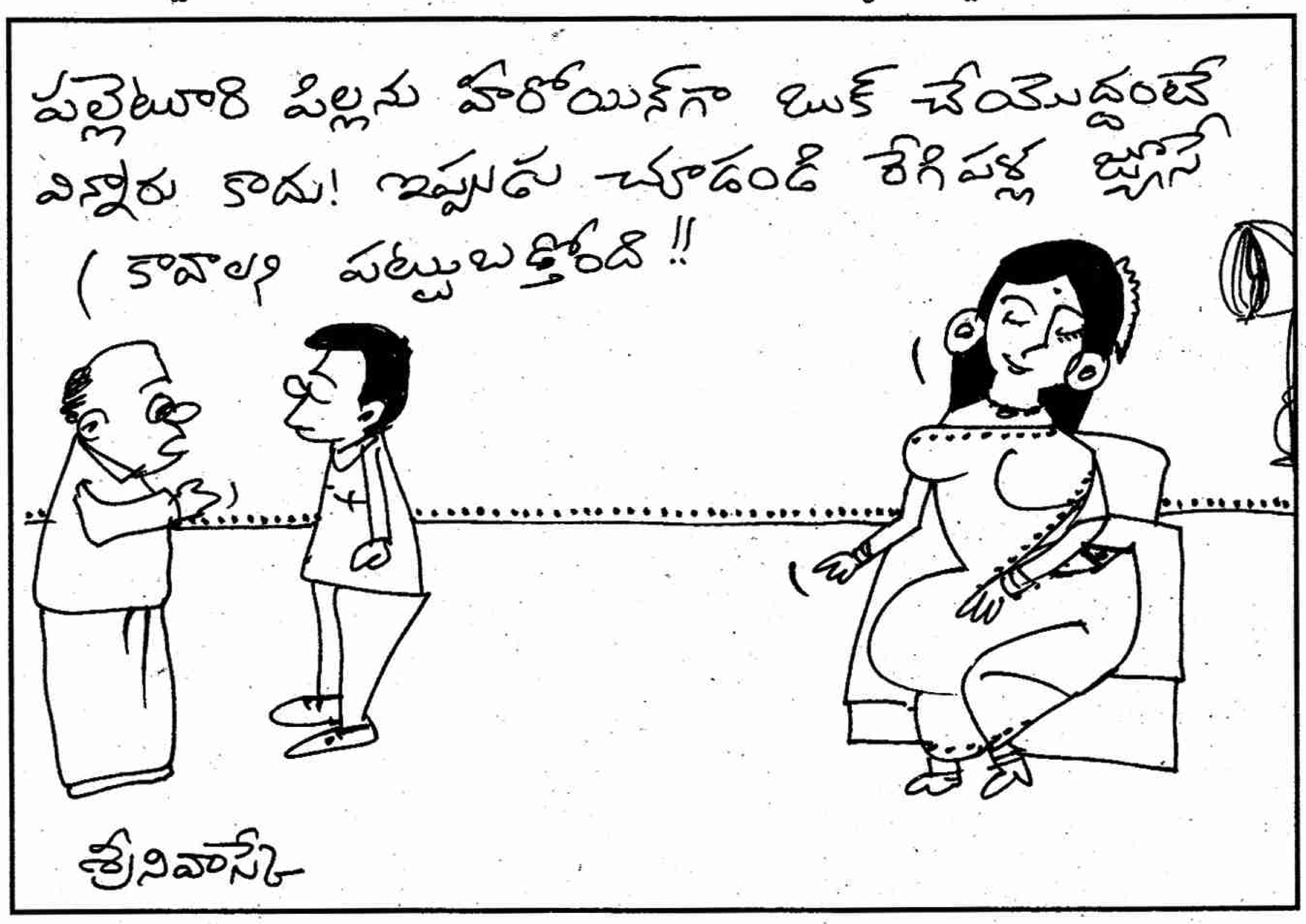

"అసలు ఆ పుస్తకాన్ని మావయ్యకి ఎందు కిచ్చావే?" కోపంగానే అన్నాడు ప్రకాశం.

మేనక మరింత ఏడ్చింది.

"నేను ఇవ్వలేదు నాన్నా. మావయ్యే పుస్తకం చూస్తానని తీసుకుని, ఇలా చేశాడు.." అంది మేనక.

"విన్నావా శశీ..." గంభీరంగా అన్నాడు ప్రకాశం.

"విన్నానండీ!"

"పరిస్థితులు ఇలా ఉంటే, పిల్లల చదువు దెబ్బ తింటుందేమో భయంగా ఉంది శశీ" అన్నాడు బాధపడుతున్నట్లుగా.

భర్త భావాన్ని అవగాహన చేసుకుంది శశికళ.

"వాణ్ణి నేను మందలిస్తాన్లెండి. ఏదీ, మరో పది పదిహేను రోజులు ఓపిక పడితే, వాళ్ళే వెళ్ళిపోతారు.

షాక్ తిన్నట్లుగా మొహం పెట్టాడు ప్రకాశం.

"ఏవిటీ? మరో పదిహేను రోజులే? అమ్మ బాబోయ్?" ఆందోళనగా అన్నాడు ప్రకాశం.

మెల్లగా మాట్లాడమన్నట్టు సౌంజ్ఞ చేసింది శశికళ.

"అబ్బ! మెల్లగా మాట్లాడండి. మా అమ్మ విన్నదంటే, బాధపడుతుంది." అంది మెల్లగా.

ప్రకాశం భార్య మొహంలోకి సూటిగా చూశాడు. తల్లిదండ్రులు సీరియస్‌గా మాట్లాడుకుంటూ ఉంటే మేనక అక్కణ్ణించి జారుకుంది.

"శశీ నేనిలా అంటున్నానని నువ్వేం బాధపడకుగాని, మీ అమ్మకి కాస్తయినా ఇంగితం ఉందా?" అన్నాడు ప్రకాశం.

భర్త ఇలా అన్నందుకు, శశికళకి చిరుకోపం వచ్చింది.

"ఏవిటి మీరంటున్నది" కోపంగానే అంది.

"అక్కడ మీ నాన్నగారు లంకంత ఇంట్లో ఒంటరిగా ఉంటూ, హోటలు భోజనం చేస్తూ , ఈ వయస్సులో ఆయన ఎన్ని ఇబ్బందులు పడుతున్నారోనన్న ఆలోచన లేదు మీ అమ్మకి. బాధ అంతకన్నా లేదు" అన్నాడు ప్రకాశం.

శశికళ మొహం వాడిపోయింది. భర్త చెప్పిందాంట్లో అసత్యం లేకపోయినా, తల్లిని వ్యతిరేకించలేదు.

"నాన్నగారు ఎలాగో సర్దుకుంటారులెద్దురూ! ఆయనకి లేని ఇబ్బంది, బాధ మీకెందుకండీ? ఆ..." విసురుగానే అంది, శశికళ.

(ముగింపు పై వారం)